

Publicerad 2005-12-15 01:56 av Evelyn

Fröken Paradoxal: Minnen från tiden hos Mor och Pappa Perfekt

Fröken Paradoxal sitter i Pingvinens tröja. En svart, mjuk och varm tröja som det står \"Eminem\" på. Usch, Fröken Paradoxal föredrog Placebo framför Eminem, men Pingvinen föredrog visst inte alls det.

Fröken Paradoxal satt och funderade över sin egna mentala hälsa. De vita måbrapillrena hade hon slutat ta för en vecka sedan och effekterna märktes. Det var värre nu än innan, i varje fall av det Fröken Paradoxal kunde minnas. Å andra sidan var Fröken Paradoxals minne mycket svagt. Hon mindes trots allt inte alls mycket av förra veckan, än mindre förra månaden. Sömnpillrena, vita och bittra, hade hon ätit upp, allihop. Det var ju endast tio stycken per karta.

Gårdagen hade inneburit skärsår och en nattlig promenad iförd t-shirt och byxor. Ingen jacka. Trots att det var kring nollan, ute. Inte minusgradigt, men långt ifrån varmt nog att gå ut i t-shirt. En session av tårar och självskada och ett nu-blir-allting-bra-en-stund-samtal. Det var bra en stund efter det. Pingvinen hade kramat på sin Fröken, sagt att han älskar henne och att hon var hans allt. Det var vackert för en sekund.

Nu kändes alls kaosigt igen. Fröken Paradoxal var förvirrad och gråtmild och trött och ledsen. Och brutalt chokladsugen.

En sak som Fröken Paradoxal var extremt trött på var hennes egna svängar. Varje gång hon var glad visste hon att hon snart skulle falla igen. Det fanns inget mellanting. Jätteglad - jätteledsen. Det var garanterat. Fröken Paradoxal kunde aldrig komma underfund med varför det var så, men hon visste att hon alltid haft det så.

Fröken Paradoxal tänkte tillbaka på alla gånger hon gapat och skrikit på sin Mor för att hon aldrig lät henne behålla sin glädhet. Alltid skulle Mor komma och störa och säga åt henne att göra något eller säga att hon gjort fel. Alltid lyckades Mor få henne att känna sig oduglig. Det slog aldrig fel.

Minnena från tiden hos Pappa Perfekt var annorlunda. Isolering hade varit hennes skydd mot världen. Att avskärma sig från världen var något Fröken Paradoxal hade blivit expert på under den tiden av sitt liv. Isolering som Pappa Perfekt oroat sig för, något som fick honom att reagera. Hans dotter, Fröken Paradoxal, hade till att börja med umgåts intensivt med alla sina vänner, för att sedan förskjuta dem, undvika dem och isolera sig. Han undrade länge vad som hade hänt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Evelyn med Poeter.se id #3896 innehar upphovsrätten